

Cílem této diplomové práce bylo přiblížit folklor na Jihlavsku tak, jak není znám. Na základě archivních záznamů v kronikách folklorního souboru Vysočan popsat nelehkou cestu vzniku souboru, jeho vývoj a prosazení se na poli folklorních zpěvů a tanců v ČR, ale i v zahraničí. Snahou bylo objevit i věci, které v běžných reklamních brožurách zájemce o jihlavský folklor nenajde. S tím souvisí i další pasáže, které popisují různé aktivity souboru. Nikde zatím nebyl popsán Horácký bál, který se práce snaží přiblížit i z netradičního pohledu a ze kterého přináší i řadu informací ze zákulisí. Podobně tomu tak je i u Jihlavského folklorního léta. Co by to ovšem bylo za folklor, když by nebyly zmíněny kroje. Existuje sice celá řada publikací, které jsou však mnohdy těžko dostupné, či dokonce přinášejí řadu zkreslených informací. Pasáž věnovaná krojům má přinést záznam, který by měl odpovídat realitě a vybírá i velmi zajímavé pasáže z různých vědeckých publikací. Právě tato část patřila k jedněm z nejtěžších v celé práci. Co mohou někteří folkloristé ocenit, je část zabývající se choreografií. O choreografii, a především typickou pro region Horácka, přináší záznamy pouze sešitové vydání od pana Brtníka, které se běžnému člověku velice těžko dostává do ruky. Snahou, kromě některých teoretických věcí, bylo ukázat složitost práce choreografa a na příkladu předvést vývoj tanečního pásma. Ale Horácko není jen tradiční folklorní tanec a zpěv. Má také svoje rarity a jednou z nich je skřipácká muzika, která zde byla obnovena a dodnes se zde nadšenci snaží zachovávat její tradici. Bohužel o ní není dostatek informací, a tak i šest stran jí věnovaných se dá pokládat za velice hodnotný přínos.